R.K. Parochie H. Norbertus

NorbertusBode

Jaargang 9, nummer 2, zomer 2022

Welkom in onze geloofsgemeenschap

Eén van ons
Marie Grâce en
Adrien Habiyaremye

Afscheid
Peet de Graaf

Oekraïense vluchtelingen, een veilige plek en wifi...

Allez Kidz:
God is daar
waar hij welkom is

Wees welkom!

Bij veel verhalen uit het Oude Testament staat gastvrijheid hoog in het vaandel. In één ervan speelt aartsvader Abraham de hoofdrol. Op een snikhete dag komt hij onmiddellijk in actie als er plots drie vreemdelingen voor zijn tent staan. Hij haalt water waarmee ze hun voeten kunnen wassen. Zijn vrouw Sara laat hij een brood bakken; een knecht gebiedt hij een mals kalf klaar te maken. Het gebraden kalf, het brood, boter en melk zet hij de gasten voor. Zijn gulheid blijft niet onbeloond: de drie vreemdelingen beloven hem dat Sara binnen een jaar een kind zal baren.
Een gast, ook als het een vreemdeling betrof, was heilig, want het kon wel eens (een afgezant van) God zijn…

De bruiloft te Kana

Ook in het Nieuwe Testament komt gastvrijheid veelvuldig voor. Denk aan het bijzondere verhaal van de bruiloft van Kana, waarvoor Jezus en de leerlingen zijn uitgenodigd. Als de wijn op is, verandert Jezus' rol van Gast in die van Gastheer: Hij schenkt de beste wijn aan de bruiloftsgasten: het woord van God…

Doe alsof je thuis bent!

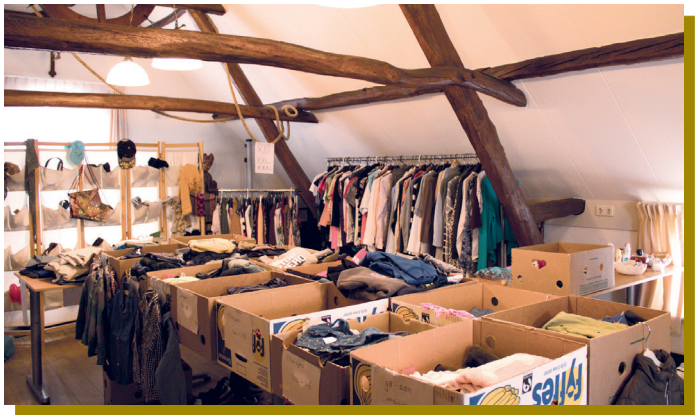
Gastvrij zijn is iemand het prettige gevoel bezorgen dat hij welkom is, waardoor hij zich thuis voelt in het huis dat hem ontvangt. Het is vanuit je hart iemand oprecht aandacht geven en comfort bieden.

Een warm welkom voor vluchtelingen

De gemeente Hilvarenbeek, gesteund door vele vrijwilligers, betoont op dit moment gastvrijheid aan Oekraïners die hun land zijn ontvlucht. Ze worden opgevangen in de Nieuwe Erf in Diessen en D'n Deel in Haghorst. Op initiatief van enkele parochianen is er een kledingbeurs in het Koetshuis van de pastorie in Diessen, waar de vluchtelingen (zomer-)kleding kunnen uitkiezen. Dit gebaar vergroot het gevoel dat ze welkom zijn in hun nieuwe omgeving.

Gastvrije geloofsgemeenschap

Hoe kunnen wij als geloofsgemeenschap gastvrij zijn? Er is informatiemateriaal om 'nieuwkomers' in de gemeente snel wegwijs te maken in onze parochie. Een verwelkomingsteam zou een mooie aanvulling zijn. Het kan zorgen voor een hartelijke ontmoeting tussen parochie en toekomstige parochiaan. Een voedingsbodem voor een goede band, waaruit nieuwe ideeën en initiatieven kunnen ontstaan.

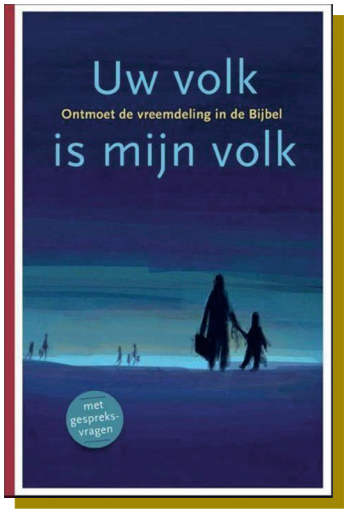
> *"Gastvrijheid, oprecht aandacht geven en comfort bieden*

In een gastvrije geloofsgemeenschap is het belangrijk goed en helder te communiceren wat je te bieden hebt. Dé uitdaging voor onze Norbertusparochie is mensen inspireren en begeleiden om hen meer 'thuis' te laten komen in ons prachtige en vreugdevolle katholieke geloof. Onbekend maakt onbemind, zegt het spreekwoord. Wie zich verdiept in de persoon van Jezus Christus en zijn blijde boodschap (het Woord van God), ontdekt dat daar een enorme rijkdom en een schat aan levenswijsheid ligt. ■

In de media is verwarring ontstaan over waar het nu precies om gaat in de discussie rond de vieringen van Luciani. Op de website van onze parochie staat een artikeltje waarin ik de zaak toelicht.

Pastoor Marc Massaer

Uw volk is mijn volk

Overal zijn vluchtelingen onderwerp van gesprek. Vaak zien we hen als een probleem of een bedreiging, soms als een kansen of een uitdaging. Hoe moet je omgaan met vreemden in je land?

Deze eigentijdse vraag was in de tijd van de Bijbel al actueel. Dit boek spreekt duidelijke taal over hoe we kunnen omgaan met onze naasten. In *Uw volk is mijn volk* komen de verschillende kanten van vreemdelingschap uit de Bijbel voorbij. Van Abraham en Ruth naar onbekende vreemdelingen in de psalmen. Via Jezus en Paulus naar ons eigen vreemdeling-zijn op aarde. Bij alle Bijbelpassages vind je een toelichting van een Bijbelwetenschapper en studie- en gespreksvragen.■

Uw volk is mijn volk. Ontmoet de vreemdeling in de Bijbel, is een uitgave van het Nederlands Bijbelgenootschap (€7,95).

Katholiek-sociaal denken over vluchtelingen

Bij sociale kwesties heeft de katholieke kerk zich nooit laten meeslepen door ideologische stellingnames. Denk aan het conflict in de 19de eeuw tussen socialisten en communisten enerzijds en liberalen anderzijds. Ook bij het opvangen van vluchtelingen en migranten zoekt de kerk naar een evenwicht tussen solidariteit met deze mensen in nood en het draagvlak daarvoor in de ontvangende gemeenschap. Daarnaast moeten we aandacht hebben voor de gemeenschap die de migrant achterlaat.

Paus Franciscus bepleit terecht de belangen van kwetsbare migranten en vluchtelingen. Denk aan Jezus' werken van barmhartigheid: "Voorwaar ik zeg u: al wat gij gedaan hebt voor een dezer geringsten van mijn broeders hebt gij voor Mij gedaan." (Matteüs 25:40) Tegenstanders van migratie zeggen dat vluchtelingen de sociale cohesie in een samenleving kunnen verzwakken. We zijn misschien geneigd hen weg te zetten als inhumaan. Vanuit katholiek-sociaal denken - we sluiten niemand uit - zouden we aandacht en begrip moeten hebben voor beide standpunten. We mogen de tegenstanders dus niet marginaliseren.

In West-Europa ligt de aandacht bij bovengenoemd probleem, maar wat betekent migratie voor het welzijn van de gemeenschap die de migrant verlaat? Weegt het verlies aan sociale verbanden op tegen de financiële baten? Bovendien: de best opgeleide mensen, onmisbaar voor hun land, vertrekken. Deze aspecten blijven vaak onderbelicht. ■

Bron: René Grotenhuis, *Zout, De blijvende kracht van de christelijke traditie,* pag. 102 e.v.

Van het parochiebestuur

➤ Op 1 mei 2003 kwam Peet de Graaf als gastvrouw en huishoudelijk medewerkster voor pastoor Steven Barberien in dienst bij de toenmalige St.-Willibrordusparochie in Diessen. Helaas heeft ze na negentien jaar haar baan op de pastorie om gezondheidsredenen moeten beëindigen.

Voor velen was Peet het aanspreekpunt op de pastorie, toen er nog geen parochiesecretariaat was. Zij nam boodschappen aan via de telefoon, ontving gasten aan de deur en verzorgde de warme maaltijd voor de pastoor, alsook voor eventuele gasten. Met haar kon de pastoor de dagelijkse dingen bespreken.
Daarnaast verzorgde Peet het interieur van de pastorie. Ze deed boodschappen, verzorgde de kleding van de pastoor, evenals de priestergewaden en het linnen van de kerk. Koffiemomenten voor vrijwilligers waren bij haar in goede handen.
Het parochiebestuur is Peet buitengewoon dankbaar voor alles wat zij voor de pastoors en de parochie heeft gedaan. Met een hapje en een drankje hebben wij afscheid genomen. We wensen haar en haar man alle goeds voor de toekomst.

➤ Op zaterdag 23 april is de Vrijthof-Vrijthof Challenge gehouden. In de Petruskerk is een gedachteniswand met foto's geplaatst om een kaarsje bij op te steken. De kerk is een mooie plek om stil te staan bij het leven en het gemis van dierbaren. Er is veel gebruik van gemaakt en het heeft velen geraakt en ontroerd. Fijn dat wij dit als parochiebestuur, met medewerking van de organisatie en de gemeente, hebben kunnen doen. Dank aan de vele vrijwilligers.

➤ De Norbertusparochie met zijn vele vrijwilligers is een geoliede machine. Dat neemt niet weg dat er soms 'nieuw werk' aan de winkel is. Zo zijn er de afgelopen jaren op verzoek van het bisdom andere computersystemen gekomen om de registratie van parochianen te koppelen aan hun kerkbijdrage. Dit gebeurt in DocBase en het boekhoudprogramma Exact Online.
Deze omschakeling heeft penningmeester Rika Loonen-van Gestel heel wat studie en hoofdbrekens gekost. Controle blijft nodig om te zien of de koppeling tussen beide programma's foutloos verloopt. Daarnaast heeft ze nog tal van andere administratieve en financiële taken.

Ook deze vrijwilliger en lid van het parochiebestuur is dus een 'gouwe' kracht. ■

Oekraïense vluchtelingen in onze gemeente

'Wees Welkom', het klinkt Oekraïners, door oorlogsgeweld gedwongen een veilig heenkomen te zoeken, als muziek in de oren. Enkelen hebben onderdak gevonden in onze gemeente. Daartoe zijn De Nieuwe Erf in Diessen en D'n Deel in Haghorst als opvanglocatie ingericht

De Nieuwe Erf

Over het reilen en zeilen hier sprak ik met Kees Cattenstart, ambtenaar der gemeente en deels werkzaam als huismeester bij De Nieuwe Erf. Hij vertelt dat met 58 vluchtelingen de locatie vol is. De leeftijd van de (hoofdzakelijk) vrouwelijke bewoners varieert van 12 weken (!) tot ongeveer 80 jaar. Dankbaarheid overheerst: ze hebben een veilige plek om te wonen en beschikken over wifi om contact te houden met het thuisfront.
Het valt Kees op dat de hele regio wil meehelpen, van sportvereniging tot supermarkt en van fietsenzaak tot tandarts.

Voertalen op De Nieuwe Erf zijn Engels en Oekraïens. De kinderen gaan naar de schakelklas in Tilburg. Ook Kees probeert hun al wat Nederlands en Biks bij te brengen. Jong en oud is bereid de taal te leren en mee te doen. Zo bezochten twee Oekraïners op eerste paasdag de Eucharistieviering in onze Petruskerk. Daarnaast is er een enorme wil om te werken. Vier vluchtelingen draaien al gedeeltelijk mee in een bedrijf. De Oekraïners doen zoveel mogelijk zelf: de boodschappen, koken, kleren wassen en poetsen. Op dinsdag- en vrijdagmiddag zijn ze welkom in het Koetshuis van de pastorie in Diessen om kleding, schoenen en accessoires te halen. Kees hoort hierover louter positieve geluiden. Een mooi gebaar van de parochie, dat echt in een behoefte voorziet.

De spullen zijn ingezameld door Quiet Hilvarenbeek. Wie wil weten waaraan nog behoefte is, kan op hun Facebookpagina kijken.

Kees haalt voldoening uit dit werk, omdat hij merkt dat je met iets relatief kleins het verschil kunt maken voor de medemens. Tegelijkertijd beseft hij dat leven in vrede en vrijheid helaas niet altijd gewoon is.

D'n Deel in Haghorst

Kort na het uitbreken van de oorlog in Oekraïne vragen inwoners van Haghorst aan de dorpsondersteuner of Haghorst geen vluchtelingen kan opvangen in D'n Deel. Na 1 april zijn daar immers geen activiteiten meer. Ik praat erover met Cindy Kleij, samen met Diana van den Boer en Veerle van de Loo initiatiefnemer en kartrekker van dit project. Zij leggen het plan voor aan de betreffende wethouders van Hilvarenbeek en krijgen opdracht D'n Deel, in gebruik voor het opslaan van materiaal van verenigingen, als opvanglocatie in te richten. En dan gaat alles in sneltreinvaart.

In de WhatsApp-groep *Haghorst voor Oekraïne* wordt opgeroepen diensten en goederen te leveren. In vijf dagen is het gebouw leeg en zijn de slaapkamers van de drie wooneenheden getimmerd. De gemeente Hilvarenbeek voert keuringen op legionella en brandveiligheid uit. Loodgieters, timmerlui, elektriciens gaan aan de slag.

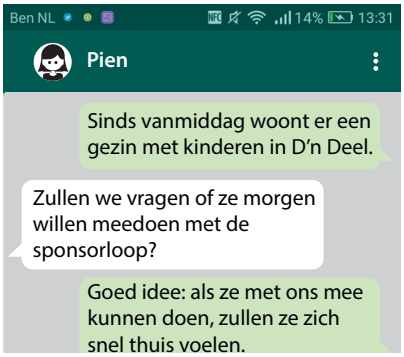

Alle ruimtes worden ingericht met spullen van inwoners uit Haghorst, ingeleverd na een oproep daartoe. Meubels, lampen en planten maar ook linnen- en beddengoed, keurig gewassen en gestreken. Kleding, toiletspullen, speelgoed, potten en pannen, het is er allemaal. Waar nodig sponsoren lokale bedrijven; fietsen komen van het Repair Café. Zolang er geen mensen woonden, kon iedereen het resultaat komen bekijken. Inmiddels zijn alle eenheden bewoond. Haghorst is echt trots op D'n Deel!

Mooi dat het omzien naar de vluchtelingen doorgaat nu D'n Deel is ingericht, vindt Cindy. Zo wordt een kind dat naar school gaat in Haghorst, door andere ouders meegenomen naar voetbaltraining. Er zijn inwoners die met Oekraïners in Diessen boodschappen doen.
Een mooi verhaal over een prachtig burgerinitiatief, dat laat zien waar een kleine kern groots in kan zijn. Haghorst, daar ben je meer dan welkom! ■

Wees welkom

Overdag hebben we veel mensen om ons heen. Denk maar aan je ouders en broertjes of zusjes, buren in de straat, kinderen in de klas of teamgenootjes bij de sportvereniging. Ze zijn er gewoon, als vanzelfsprekend. Je voelt je vertrouwd bij hen.
Maar wat als er nieuwe kinderen in de klas komen? Of nieuwe buren in de straat? Best een beetje spannend voor hen, maar misschien ook voor jou. Een warm welkom is voor die ander dan heel fijn. Het geeft een gevoel van erbij horen en je thuis voelen.

Appjes

Hoe doe je dat nou, iemand welkom heten? Wij vroegen het aan enkele kinderen. In de appberichtjes in deze Allez Kidz zie je hun suggesties. ■

Een huis voor God

Het prentenboek *Een huis voor God* vertelt dat God woont waar hij welkom is.

Kees bouwt met blokken een mooi huis. "Voor wie wordt dat huis?" vraagt mama. "Voor God", zegt Kees. Mama denkt dat God veel te groot is om in het huis te wonen. Volgens zijn vriendinnetje Annabel woont God in de wolken. De buurvrouw zegt: God woont ver weg. Papa denkt dat God altijd onderweg is en geen huis nodig heeft. Boos schopt Kees het huis stuk. Maar als God nou moe wordt? Waar moet Hij dan slapen?
Kees leert dat God daar is waar hij welkom is. ■

Allez Kidz

Voorbereiding Eerste H. Communie

Op 12 juni a.s. doen 20 kinderen in onze parochie hun eerste communie. De voorbereidingen voor dit feest, waarbij zij Jezus in hun hart ontvangen, zijn inmiddels in volle gang; zowel in de parochie als thuis.
Met het doopsel werden deze kinderen als baby'tjes welkom geheten in de kerk, maar daar weten ze niets meer van. Daarom werden ze op 6 april jl. tijdens de eerste voorbereidingsbijeenkomst opnieuw verwelkomd met onder andere een gezamenlijke lunch. Ze versierden de kaarsen die ontstoken worden tijdens de communieviering. ■

Pinksteren

Hemelse Vader,
Jezus, Uw Zoon
heeft ons laten zien
hoe wij moeten leven.
Voor hij wegging
beloofde hij
een helper:
de heilige Geest.

Wij bidden U:
kom met Uw Geest
wonen in ons hart
en zet ons aan
om het goede te doen
zoals Jezus
die leeft bij U
nu en altijd
tot in eeuwigheid.
Amen. ■

Uit: *Cees Remmers Alstublieft en Dank U wel*

Opa Van Groeningen

"Zielig hoor", zeggen mensen uit de straat, als ze meneer Van Groeningen zien lopen. Enkele jaren geleden is zijn vrouw overleden. Hij heeft geen kinderen, en vrienden of bekenden komen bijna nooit. De gordijnen blijven steeds langer dicht ´s morgens. "Echt sneu, als je zo alleen achterblijft", zeggen de mensen, en ze knikken meneer extra vriendelijk toe, als ze hem tegenkomen. Daar blijft het bij.
Tot er een gezin naast meneer Van Groeningen komt wonen… "Potdomme," moppert hij, "nu is het gedaan met m´n rust". Met een zuur gezicht staat hij achter de gordijnen de kinderen bij de verhuiswagen te tellen. Twee meisjes - een tweeling van een jaar of zeven - en een oudere jongen. Ook nog een hond!

Anne en Imke hebben de straat verkend. "Mama, we wonen naast een opa met witte haren en een sigaar!" roepen ze. De meeste kinderen vinden een opa en oma heel gewoon, maar Imke, Anne en hun broer Rob hebben geen opa en oma meer, en nu woont er eentje naast hen!
"We gaan een tekening voor hem maken", zegt Anne.

Ingespannen zitten ze tussen de verhuisboel te tekenen en te kleuren. Ze brengen de tekeningen weg maar zijn al snel terug. "Wat zei hij?" vraagt Rob. "Nou, dat we het niet hadden moeten doen, zonde van het papier", zegt Imke. "Hij moet nog aan ons wennen", denkt mama. "Weet je wat? Zodra ik de kans krijg, zal ik hem op de koffie vragen. Oké?"

Die kans komt twee dagen later. Bij de post zit een verjaardagskaart. "Verkeerd bezorgd," zegt mama, "hij is voor de buurman." Per ongeluk leest ze wat erop staat: "Beste broer, gefeliciteerd met je 75ste verjaardag. Ik kan niet komen, ben met vakantie. Vervelend dat er nu geen bezoek komt. Groeten, je zus." "Dus er komt niemand op zijn verjaardag?" roept Imke met tranen in de ogen. "We verzinnen er wel iets op," zegt mama, "maar nu naar school". Anne stopt de kaart bij opa in de brievenbus.
De meisjes vertellen op school dat hun oude buurman op zijn verjaardag geen visite krijgt. Zielig, vinden alle kinderen en de juf. In de tekenles maken ze allemaal een kaart voor hem. Thuis vertelt de tweeling trots wat ze op school gedaan hebben. Mama zegt: "Hij krijgt morgen van de andere buren bloemen en appeltaart."
"Wij gaan cadeautjes maken. Ik een mezenkastje", zegt Rob. "Ik klei een kandelaar", roept Imke. "En ik een asbak voor zijn sigaar!" schreeuwt Anne.
Zo krijgt meneer Van Groeningen op zijn verjaardag 28 kaarten. De straatbewoners brengen bloemen en buurvrouwen nemen appeltaart mee voor bij de koffie. Na schooltijd geven de kinderen hun cadeautjes af.

Als de visite weg is, bekijkt opa Van Groeningen elk cadeautje en iedere kaart. "Tsjonge," zegt hij tegen zijn stoel, "je zult het maar meemaken. Da's toch een godswonder voor een eenzame ouwe man!" ■

Naar *Opa Van Groeningen*, uit *De vlag uit!* van Han van Uden

Zoek de tien verschillen

Voor de oplossing zie laatste pagina

Een van ons

Marie Grâce en Adrien Habiyaremye

Onlangs ben ik heel gastvrij ontvangen door Marie Grâce en Adrien Habiyaremye uit Hilvarenbeek. Sinds eind jaren negentig zijn zij samen met hun kinderen 'één van ons'.

De vlucht

Door de oorlog in Rwanda was het gezin gedwongen het land te verlaten. Gelukkig had Adrien - in tegenstelling tot vele anderen die naar een buurland vluchtten - nog een auto. Via Congo reisden ze naar Burundi en vandaaruit naar Kenia, waar ze een tijdje gewoond hebben. Bovendien beschikten zij over documenten om naar Europa te reizen. Europese regels bepaalden dat er asiel aangevraagd moest worden in het land van aankomst. Daardoor kon hun plan om door te reizen naar Luxemburg, niet doorgaan.
Via opvangcentra in Leiden en Vught zijn zij via een leidster van de Bijbelclub waarbij Marie Grâce zich had aangesloten, in Hilvarenbeek terechtgekomen. Het bleek een gastvrij en rustig dorp te zijn.

Integratie

Vrijwilligers van VluchtelingenWerk en een aantal mensen uit de wijk De Elst zijn een enorme steun geweest bij het integreren in Nederland. Voor Marie Grâce was het moeilijk de kinderen op basisschool De Biedonk achter te laten en zelf naar Nederlandse les in Tilburg te gaan. Zij was vooral gericht op het gezin en het huishouden. Adrien en de kinderen traden meer naar buiten met activiteiten zoals tennis. Zij hebben zich altijd welkom gevoeld in de buurt.
Leren fietsen was heel moeilijk maar wel noodzakelijk, toen Marie Grâce de opleiding verzorgende, inclusief stage, in Tilburg ging volgen. De aanmoediging van buurtgenoten heeft zeker geholpen. Marie Grâce werkt inmiddels al een flink aantal jaren bij Thebe in de zorg en de kinderen zijn intussen zelfstandig.
Iemand had Adrien gewezen op een herintredingscursus voor hoger opgeleiden. Uit een groep van 300 personen was hij één van de 22 die bij de belastingdienst konden gaan werken.

Omdat beiden in hun moederland gestudeerd hadden, was de overgang naar Europa niet zo groot. Echt andere gewoontes overnemen hebben zij niet als lastig ervaren. Ze konden naar eigen smaak koken, doordat ze zelf de boodschappen deden.
Wel was het heel moeilijk familie en vrienden achter te laten. Adrien en Marie Grâce hebben veel lieve mensen om zich heen maar hun echte vrienden zijn toch mensen uit hun thuisland die inmiddels ook in Europa zijn neergestreken. Met hen delen ze lief en leed, wat velen zullen herkennen.

> *“ Familie en vrienden achterlaten was moeilijk*

Het geloof

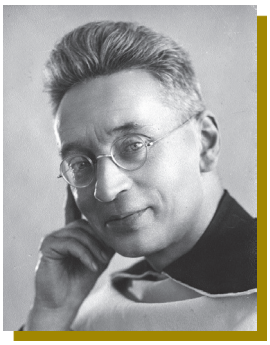
Het rooms-katholieke geloof is hun van huis uit meegegeven. De vader van Adrien was leraar catechese en Marie Grâce en Adrien hebben op een internaat met zusters, respectievelijk broeders gezeten. Zij voelen zich opgenomen in onze parochie. De kinderen hebben in de Petruskerk hun communie gedaan en zijn er gevormd; hun zoon Arsène is er getrouwd. Hij en zijn vrouw hebben goede herinneringen aan de huwelijksvoorbereiding met pastoor Massaer.

Marie Grâce en Adrien vinden het wel jammer dat er steeds minder mensen bij de vieringen zijn. Ze missen zeker de jonge gezinnen. Het zingen van liederen met herkenbare melodieën, wat ook een sfeer van 'samen' geeft, wordt node gemist, evenals de blijheid. Maar uiteindelijk gaan we voor onszelf naar de kerk, omdat dit een persoonlijke keuze is. Het echtpaar voelt zich thuis in de parochie en heeft warme herinneringen aan pastoor Remmers uit hun beginjaren in Hilvarenbeek.

Ze danken iedereen voor alle hulp, steun en liefde, die ervoor gezorgd hebben dat zij zich gastvrij ontvangen voelden in Hilvarenbeek. Met recht zijn ze dus 'Eén van ons'.

Adrien en Marie Grâce, dank voor het fijne gesprek en het inkijkje in jullie leven. ■

‘Onze’ heilige pater Titus Brandsma

De karmeliet Titus Brandsma was priester, hoogleraar filosofie en rector magnificus aan de Radbouduniversiteit te Nijmegen, en emancipator van de katholieke pers. In 1942 werd hij wegens verzet tegen het nazisme door de Duitsers opgepakt en in concentratiekamp Dachau vermoord. Het leverde hem als martelaar voor het geloof in 1985 een zaligverklaring op. De paus heeft hem op 15 mei heilig verklaard.

Karmelitaanse mystiek

Voor karmelieten is bidden belangrijk, net als zusterschap en broederschap en dienst aan de wereld, vruchten van een persoonlijke relatie met God. Titus kende de karmelitaanse mystiek goed. God is aanwezig in ieder mens én in de gehele schepping. Hij schept alles wat is, uit het niets. Alles is in God en God is in alles. Daarom staat de mysticus niet los van het alledaagse leven maar er juist middenin. Titus was daarvan een prachtig voorbeeld. Hij wist het contemplatieve (de weg naar binnen) én het diaconale (de weg naar buiten) in zichzelf te verenigen.

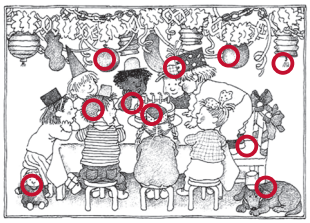
Titus en het nationaalsocialisme

Als vredeprediker was Titus een succesvol bemiddelaar bij conflicten. Echter, als het om aantasting van christelijke waarden ging, wist hij van geen wijken. In woord en daad verzette hij zich tegen het nationaalsocialisme, wat hij met de dood moest bekopen. Anderzijds eindigde hij het verweerschrift dat hij van de Duitsers moest schrijven, in de trant van: God zegene Nederland, God zegene Duitsland en ik hoop dat zij ooit weer als broederlijke volken in vrede met elkaar kunnen leven.
Titus bleef een grenzeloos Godsvertrouwen koesteren, zelfs bij vernedering, pijn, honger en ziekte tijdens zijn gevangenschap. Het gaf hem de kracht de goede weg te blijven bewandelen.

Titus in onze tijd

Nut, vooruitgang en winst worden in onze maatschappij vaak belangrijk gevonden. Ze staan soms haaks op christelijke grondwaarden als medemenselijkheid, naastenliefde en empathie, die erdoor in het gedrang kunnen komen.
Titus heeft deze christelijke waarden altijd overeind gehouden, dwars tegen alle verdrukking in. Hij kan voor ons in moeilijke situaties een bron van inspiratie zijn. We mogen hopen dat we dan de kracht ontvangen die Titus overeind hield… ■

Oplossing zoekplaatje

In onze parochie

Gedoopt

- Niene van Laarhoven
  * 27 april 2020 ♦ 24 april 2022
  Dochter van Joris en Jolien van Laarhoven-van der Velden
- Tatum Pijnenburg
  * 18 januari 2022, ♦ 1 mei 2022
  Dochter van Wilfred Pijnenburg en Dana van den Hof
- Mace Hoes
  * 2 mei 2021, ♦ 8 mei 2022
  Zoon van Martijn en Joyce Hoes-Wielandt
- Gijs Hendrikx
  * 22 augustus 2020, ♦ 15 mei 2022
  Zoon van Cyriel en Marieke Hendrikx-van der Wende
- Wout Schellekens
  * 2 november 2021, ♦ 29 mei 2022
  Zoon van Remco en Inge Schellekens-de Kort

Gelovig afscheid

- Thera Zeebregts-Smulders, † 28 maart, 90 jaar
- Sjef Robben, † 29 maart, 59 jaar
- Tineke Boer-Gemmeke, † 12 april, 89 jaar
- Kees Wolfs, † 15 april, 79 jaar
- Riek van den Hout-Nouwens, † 2 mei, 89 jaar
- Dennis Segers, † 4 mei, 82 jaar

Agenda

- Eerste H. Communie, zondag 12 juni
- Vieringen met Luciani in de Petruskerk zaterdag 28 mei en 9 juli, 18.00 uur (koffie na afloop)
- Koffie in de Petruskerk eerste zondag van de maand na de viering van 11.00 uur

Colofon
Dit is een uitgave van de R.K. Parochie H. Norbertus. Zij verschijnt enkele malen per jaar in Baarschot, Biest-Houtakker, Diessen, Esbeek, Haghorst en Hilvarenbeek.
Contact: Heuvelstraat 1, 5087 AA Diessen
E: info@h-norbertus.nl (algemeen); pastoor@h-norbertus.nl
I: www.h-norbertus.nl
Redactie: Marie-José Lamers, Alice Otte, Rianne van de Sande Jacqueline de Wit en Mirthe de Wit. **Opmaak:** Susan Wolters

© Het overnemen van teksten en foto’s, alsook het (ten dele) kopiëren van bepaalde onderdelen en applicaties, zonder schriftelijke toestemming van het parochiebestuur is verboden.